

[Socialministeren]

Af begrundelsen for spørgsmålet fremgår, at behovet for at foretage en gennemgribende undersøgelse af flygtninges kontanthjælp skulle være, at der hverken i den gældende bistandslov eller de ændrede regler, der træder i kraft 1. januar 1994, findes effektive maksimumsgrænser for den samlede kontanthjælp.

Dette må bero på en misforståelse. Kontanthjælpsreglerne i bistandsloven blev ændret i 1987 og 1989 efter forslag fra den borgerlige regering. Der har således siden 1. april 1989 efter bistandslovens § 37, stk. 5, været en maksimumsgrænse, der ligger nogenlunde på niveau med 80 pct. af maksimale arbejdsløshedsdagpenge efter skat. Dette grænsebeløb er i dag for en enlig 5.723 kr. mdl. og for ægtefæller det dobbelte, altså 11.446 kr. Dette er maksimum for, hvad der i alt kan ydes i grundydelse, boligtillæg og børnetillæg. Hjælpen kan kun overstige dette beløb, hvis grundydelse, boligtillæg og børnetillæg tilsammen overstiger grænsebeløbet, og hvis det kan dokumenteres, at pågældendes hidtidige indtægt har ligget højere end grænsebeløbet. I så fald kan den samlede kontanthjælp gå op til 90 pct. af den hidtidige indtægt.

At der findes denne maksimumsgrænse i bistandslovens § 37, betyder, at der for den enkelte familie – afhængig af huslejens størrelse – bliver en overgrænse for, hvad der i alt kan ydes i børnetillæg uanset familiens størrelse. Dette kan belyses med følgende eksempel:

Et ægtepar har ikke hidtil haft indtægter, der overstiger grænsebeløbet på 11.446 kr. mdl. Deres husleje efter boligsikring udgør 3.000 kr. mdl. Der kan opstilles følgende beregning:

Grænsebeløb	11.446 kr.
Grundbeløb, de første 9 mdr. 2 × 3.002 kr. =	6.004 kr.
Boligtillæg	<u>3.000 kr.</u>
I alt (grundbeløb + boligtillæg) . .	<u>9.004 kr.</u>
Tilbage inden for grænsebeløbet til børnetillæg:	<u>2.442 kr.</u>

Da børnetillægget udgør 1.158 kr. mdl. pr. barn, vil der inden for maksimum være plads til fuldt børnetillæg til de 2 første børn. Til det 3. barn kan der kun ydes 126 kr. mdl., mens der ikke kan ydes noget til eventuelle følgende børn.

Efter de nye regler, der træder i kraft den 1.

januar 1994, består kontanthjælpen til personer med forsørgelsespligt over for børn under 18 år af et fast skattepligtigt beløb svarende til 80 pct. af maksimale dagpenge og til andre 60 pct. af maksimale dagpenge, dog kun 50 pct i 1994. Herudover ydes en skattefri særlig støtte til personer, hvis økonomiske forhold er særlig vanskelige på grund af høje boligudgifter eller store forsørgerbyrder. De faste kriterier for denne støtte fastsættes i en bekendtgørelse, hvori det vil blive fastslået, at summen af kontanthjælpen efter skat og den særlige støtte ikke kan overstige de nuværende maksimumsgrænser efter bistandslovens § 37.

Såvel i dag som efter 1. januar 1994 er der således helt faste maksimumsgrænser for den samlede kontanthjælp.

Debatten om størrelsen af kontanthjælpen er imidlertid blevet forplumret af, at ydelser som f.eks. børnefamilieydelsen, som alle får uanset økonomiske forhold, af nogle debattører helt fejlagtigt er regnet med som en del af kontanthjælpen.

Jeg har noteret mig, at formanden for Kommunernes Landsforening og en række borgmestre alle har udtalt, at bistandslovens regler overholdes i kommunerne. De har samtidig understreget, at der gælder helt samme regler for flygtninge som for danskere.

Det spørgsmål, som formanden for Kommunernes Landsforening derimod har rejst, er, om der skal gælde samme regler for flygtninge og danskere. Til det kan jeg sige, at Danmark den 17. november 1952 har ratificeret FN's flygtningekonvention. Danmark har derfor forpligtet sig til i forhold til regler om social tryghed at give flygtninge, der lovligt opholder sig her i landet, samme behandling som danske statsborgere.

Jeg må konstatere, at der i denne sag ikke er kommet oplysninger frem om, at der skulle foregå uregelmæssigheder i kommunernes administration af bistandsloven. Jeg har derfor ikke grund til at iværksætte undersøgelser ud over det, jeg allerede har sat i gang.

Jeg vil imidlertid indbyde formanden for Kommunernes Landsforening til en drøftelse af de spørgsmål, som har været rejst.

Spm. nr. S 1229

Til *socialministeren* (28/7 93) af:

Gammelgaard (KF):